

PODATKOWA
OFICyna WYDAWNICZA

EGZAMIN NA DORADCĘ
PODATKOWEGO

KAZUSY

KAZUSY ZGODNE Z UCHWAŁĄ
NR 19/VI/2017 Z DNIA 28 KWIETNIA 2017 R.

ROZWIĄZANIA KROK PO KROKU

TOM 1

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Żadna część tej publikacji nie może być rozpowszechniana w jakiegokolwiek postaci.
Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną lub kopiowanie na nośniki magnetyczne powoduje naruszenie praw autorskich.

Podatkowa Oficyna Wydawnicza

Słowackiego 4/4

43-609 Jaworzno

e-mail: kontakt@podatkowaoficyna.pl

www.podatkowaoficyna.pl

Autorzy, Wydawnictwo oraz Recenzenci dołożyli wszelkich starań, aby zawarte w tej książce informacje były rzetelne. Przedstawione w publikacji rozwiązania kasusów są wyrazem prawnych poglądów Autorów i tak powinny być traktowane.

Redaktor wydania:

Jolanta Motyka

Autorzy:

Marcin Glazer, kasus nr 1, 4, 5, 6, 7, 8, 13, 19, 21, 28;

Agnieszka Kręcisz-Sarna, kasus nr 2, 9, 10, 11, 16,17, 20, 33, 34,

35,36, 37, 38, 51, 52, 53, 54;

Tomasz Kiszka, kasus nr 3, 12, 14, 15, 18, 26, 27, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48;

Marcin Sarna, kasus nr 22, 23, 24, 25, 29, 30, 31, 32, 33, 49, 50, 55, 56, 57.

ISBN: 978-83-946247-6-7 (tom 1)

ISBN: 978-83-946247-8-1 (całość)

SPIS TREŚCI

WSTĘP

DZIAŁ I	ODWOŁANIE	9
—	Wzór odwołania	10
A.	Kazus nr 2 Odwołanie od decyzji odmawiającej stwierdzenia nadpłaty w podatku dochodowym od osób fizycznych	15
B.	Kazus nr 3 Odwołanie od decyzji określającej zobowiązanie podatkowe w podatku dochodowym od osób prawnych	24
C.	Kazus nr 36 Odwołanie od decyzji określającej zobowiązanie w podatku dochodowym od osób prawnych	34
D.	Kazus nr 41 Odwołanie od decyzji określającej zobowiązanie podatkowe w podatku dochodowym od osób fizycznych	45
E.	Kazus nr 56 Odwołanie od decyzji odmawiającej stwierdzenie nadpłaty w podatku do czynności cywilnoprawnych	55
DZIAŁ II	WNIOSEK	68
1.	Wniosek o wznowienie postępowania podatkowego	69
(I)	Wzór wniosku o wznowienie postępowania podatkowego	69
A.	Kazus nr 32 Wniosek o wznowienie postępowania podatkowego w związku z wyrokiem TS	75
2.	Wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji	87
(II)	Wzór wniosku o wstrzymanie decyzji	87
A.	Kazus nr 18 Wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji	90
DZIAŁ III	SKARGA	98
1.	Skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego	99
(I)	Wzór skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego	99

*** Skarga na interpretację przepisów prawa podatkowego**

A.	Kazus nr 1 Skarga do WSA na interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego wydaną przez Dyrektora IS	103
B.	Kazus nr 4 Skarga do WSA na interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego wydaną przez Dyrektora IS	119
C.	Kazus nr 6 Skarga do WSA na interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego wydaną przez Dyrektora IS	134
D.	Kazus nr 7 Skarga do WSA na interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego wydaną przez Dyrektora IS	151
E.	Kazus nr 8 Skarga do WSA na interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego wydaną przez Dyrektora IS	164
F.	Kazus nr 21 Skarga do WSA na interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego wydaną przez MF	181
G.	Kazus nr 26 Skarga do WSA na interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego wydaną przez Dyrektora IS	196
H.	Kazus nr 38 Skarga do WSA na interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego	208
I.	Kazus nr 40 Skarga do WSA na interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego	219
J.	Kazus nr 42 Skarga do WSA na interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego	232
K.	Kazus nr 44 Skarga do WSA na interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego	243
L.	Kazus nr 46 Skarga do WSA na interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego	256
Ł.	Kazus nr 50 Skarga do WSA na interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego	275
M.	Kazus nr 51 Skarga do WSA na interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego	293

N. Kazus nr 52	
Skarga do WSA na interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego	309
O. Kazus nr 53	
Skarga do WSA na interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego	326

WSTĘP

Podręcznik „Kazusy. Rozwiązania krok po kroku” stanowi część serii wydawniczej dedykowanej przyszłym doradcom podatkowym oraz osobom pragnącym pogłębić swoją wiedzę w zakresie sporządzania pism procesowych. Kazusy opracowane w książce są zgodne z zaprezentowanymi w Uchwale nr 19/VI/2017 Państwowej Komisji ds. Doradztwa Podatkowego z dnia 28 kwietnia 2017 r.

Zgodnie z misją Wydawnictwa zadania egzaminacyjne (kazusy) zostały tak opracowane, aby Czytelnik mógł skutecznie i możliwie szybko przyswoić wiedzę wymaganą na egzaminie pisemnym, przy zachowaniu najwyższych standardów merytorycznych.

Celowi temu podporządkowany został układ podręcznika.

Zadania pisemne (kazusy) podzielono na rozdziały zgodnie z rodzajem pisma procesowego, które należy na ich podstawie sporządzić. Dzięki temu Czytelnik ma możliwość ćwiczenia stałych elementów pisma podczas rozwiązywania wielu zadań tego samego typu.

Każdy rozdział otwiera ogólna prezentacja wzoru rozwiązania, schemat tworzenia danego pisma (np. schemat pisania odwołań). Na zaprezentowanych wzorach (schematach pisma) oparto opracowania redakcyjne zadań. Rozwiązanie takie stanowi realizację zasady „*repetitio est mater studiorum*” (powtarzanie jest matką nauki). Taka prezentacja umożliwi koncentrację na zapamiętaniu rozwiązania danego przypadku, a stałe elementy pisma przyswajane są niemal automatycznie.

Treść każdego przypadku została przeanalizowana pod kątem budowy rozwiązania – stworzenia pisma procesowego. Podczas egzaminu Czytelnik otrzymuje, w postaci zadania egzaminacyjnego, „legalną ściągę”, na której może oprzeć swoje pismo procesowe.

Mając na uwadze fakt, że Czytelnicy dysponują określonymi zasobami czasu, które mogą być przeznaczone na naukę, podręcznik zawiera trzy wersje rozwiązań zadania:

- 1) opracowanie autorskie – najbardziej rozbudowane, z odwołaniem się do orzecznictwa, najtrudniejsze do opanowania, ale za to najbardziej wartościowe pod względem argumentacji wyводу;
- 2) opracowanie redakcyjne w wersji pełnej – wykorzystuje treść opracowania autorskiego, ale jest mniej szczegółowe i przez to krótsze i łatwiejsze do opanowania;
- 3) opracowanie redakcyjne w wersji skróconej (zwane czasami „ostatnią deską ratunku”) – opierające swoją treść na dwu poprzednich, najbardziej syntetyczne i prawdopodobnie najłatwiejsze do nauczenia się; dla czytelników nie mających zbyt dużo czasu na naukę lub jako świetna baza do nauczenia się wersji bardziej rozbudowanych.

Wszystkie trzy wersje są poprawne merytorycznie i formalnie, różnią się jedynie stopniem złożoności przeprowadzonego wyводу.

Opracowanie każdego przypadku kończy się częścią pt. „Komentarz do przytoczonych w kasie przepisów”, prezentującą treść aktów prawnych, na których opiera się rozwiązanie wraz z przystępnym komentarzem. Kontynuacją komentarza jest „Podsumowanie”, w którym w punktach opisano meritum problemu prawnego prezentowanego w zadaniu. Daje to możliwość utrwalenia sposobu przeprowadzenia wyводу w piśmie procesowym.

Dodatkową korzyścią dla Czytelnika z takiej, a nie innej prezentacji materiału, jest możliwość opracowania własnej strategii nauki. Można budować umiejętność rozwiązywania zadań egzaminacyjnych rozpoczynając od analizy opracowania autorskiego i na jego podstawie, wykorzystując wersje redakcyjne, stworzyć własne pismo o stopniu szczegółowości optymalnym dla danej osoby. Można również rozpocząć od opanowania wersji redakcyjnych i dalszej ich rozbudowy w oparciu o opracowania autorskie. Niezależnie od wybranej drogi nauki, celowym wydaje się gruntowne przyswojenie części tabelarycznej przedstawionej dla każdego przypadku (tzw. „legalnej ściągki”). Dobre opanowanie wiedzy zawartej w tej części opracowania, pomoże Zdającemu opanować stres towarzyszący rozpoczęciu egzaminu i skierować go od razu na tory tworzenia rozwiązania.

Nie bez znaczenia dla wartości podręcznika jest fakt, że Czytelnik ma możliwość zapoznania się z różnymi stylami pisania pism procesowych reprezentowanymi przez poszczególnych autorów. Stanowi to świetną bazę do wypracowania własnego stylu i będzie procentowało w przyszłej praktyce zawodowej doradcy podatkowego.

Autorzy oraz Wydawnictwo są przekonani, że prezentowana publikacja ułatwi Czytelnikom przygotowanie do egzaminu. Mamy nadzieję, że nasza praca pomoże Państwu przejść przez proces przygotowań przedegzaminacyjnych w możliwie najmniej absorbujący czas i energię sposób.

Życzymy wiele wytrwałości w nauce oraz samych sukcesów egzaminacyjnych!

Autorzy oraz Wydawnictwo

K A Z U S Y

ODWOŁANIE

Miejscowość, data (z zachowaniem terminu 14 dni od doręczenia)

(Organ II instancji)

w ...

za pośrednictwem:

(Organ I instancji)

w ...

Strona skarżąca:

... osoba prawna: nazwa, siedziba, NIP)

... osoba fizyczna: imię, nazwisko, adres, NIP)

reprezentowana przez doradcę podatkowego:

Jana Kowalskiego

... adres do doręczeń, nr wpisu

Sygnatura akt: ...

ODWOŁANIE¹

I. Na podstawie art. 127, art. 220, art. 222, art. 223 § 1 i § 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, działając w imieniu i na rzecz strony skarżącej (w oparciu o załączone pełnomocnictwo), zaskarżam w całości/ w części **decyzję** ... z dnia ... (sygn. akt: ...), doręczoną w dniu ... r., w przedmiocie ...

II. Zaskarżonej decyzji zarzucam naruszenie:

1. przepisów prawa materialnego poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, tj. art , poprzez ... ;
2. przepisów prawa procesowego mających wpływ na wydanie decyzji, tj. art , poprzez ;
3. pominięcia bądź sprzeczności ustaleń organu pierwszej instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego;
4. niewyjaśnienia wszystkich okoliczności faktycznych mających istotne znaczenia dla sprawy.

¹ Kazusy dotyczące odwołań zamieszczone w uchwale 19/VI/2017 rozwiązywane są według stanu prawnego przed reformą KAS (01,03,2017 r.).

III. **W związku z powyższym wnoszę o** uchylenie decyzji w całości / w części lub o zmianę decyzji.

UZASADNIENIE

I. STAN FAKTYCZNY oraz STANOWISKO PRAWNE ORGANU

(pełny opis stanu faktycznego, w tym fakt wydania zaskarżonej decyzji)

II. STANOWISKO PRAWNE STRONY SKARŻĄCEJ

(rozwinięcie zarzutów podniesionych przeciw zaskarżonej decyzji, przedstawienie stanowisk zawartych w wyrokach WSA i NSA)

Za stronę skarżącą:
Jan Kowalski Doradca Podatkowy
nr wpisu: *fikcyjny*
podpis

Załączniki:

- 1) pełnomocnictwo w oryginale wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej w wysokości 17,00 zł;
- 2) *dokument stwierdzający umocowanie do reprezentowania strony skarżącej, w tym do udzielenia pełnomocnictwa dla doradcy podatkowego* (w przypadku osób prawnych będzie to **aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego**).

KOMENTARZ DO WYKORZYSTANYCH WE WZORZE PRZEPISÓW

Art. 127 [Dwuinstancyjność] ustawy Ordynacja podatkowa

Postępowanie podatkowe jest dwuinstancyjne.

Powoływany przepis formułuje *expressis verbis* zasadę dwuinstancyjności postępowania podatkowego. Zasada niniejsza, mając zarazem umocowanie konstytucyjne (art. 78 Konstytucji RP: *„Każda ze stron ma prawo do zaskarżenia orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji. Wyjątki od tej zasady oraz tryb zaskarżenia określa ustawa”*), gwarantuje stronom, że ich sprawa zostanie niezależnie oceniona najpierw przez organ podatkowy pierwszej instancji, a następnie przez organ podatkowy drugiej instancji.

Jak podkreślano wielokrotnie w orzecznictwie sądów administracyjnych organ odwoławczy ma obowiązek działać jak organ pierwszej instancji, czyli przeprowadzić postępowanie i wydać powtórnie decyzję w przedstawionej mu w odwołaniu sprawie.²

² np. wyrok WSA z 4 września 2008 r., sygn. akt I SA/Ke 227/08

Art. 220 [Odwołanie od decyzji] ustawy Ordynacja podatkowa

§ 1. Od decyzji organu podatkowego wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji.

§ 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ podatkowy wyższego stopnia.

Niniejszy przepis Ordynacji podatkowej jest rozwinięciem, na gruncie prawa podatkowego, ogólnej zasady prawa administracyjnego, zgodnie z którą postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne (art. 15 k.p.a.). Powoływana zasada ma zapewnić podatnikom ochronę przed arbitralnością działań organów administracji podatkowej, a decyzje organów administracji podatkowej poddać kontroli w ramach tzw. nadzoru instancyjnego.

Wniesienie odwołania powoduje przeniesienie sprawy do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia przez organ podatkowy wyższego stopnia. Postępowanie odwoławcze oparte jest na zasadzie skargowości. Organ odwoławczy nie może działać z urzędu. Dopiero czynność strony, którą jest wniesienie odwołania, powoduje że organ wyższego stopnia może korzystać z uprawnień, jakie są przewidziane dla organu odwoławczego. Odwołanie może dotyczyć zarówno decyzji negatywnych, jak i pozytywnych dla odwołującego się.³ Nie ma podstaw do wykładni, iż stronie przysługuje odwołanie tylko od decyzji negatywnych, a więc nie uwzględniających w całości lub w części żądania zawartego w podaniu. Strona w postępowaniu administracyjnym broni swojego interesu prawnego i oceny, czy interes jej został w pełni zrealizowany, może dokonać tylko strona. Podmiotem uprawnionym do wniesienia odwołania jest między innymi strona postępowania.⁴

Organ	
I instancji	II instancji
Naczelnik Urzędu Skarbowego	Dyrektor Izby Skarbowej
Naczelnik Urzędu Celnego	Dyrektor Izby Celnej

Art. 221. [Decyzje najwyższej instancji] ustawy Ordynacja podatkowa

W przypadku wydania decyzji w pierwszej instancji przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, dyrektora izby skarbowej, dyrektora izby celnej lub przez samorządowe kolegium odwoławcze odwołanie od decyzji rozpatruje ten sam organ podatkowy, stosując odpowiednio przepisy o postępowaniu odwoławczym.

Art. 222 [Treść odwołania] ustawy Ordynacja podatkowa

Odwołanie od decyzji organu podatkowego powinno zawierać zarzuty przeciw decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie.

³ wyrok NSA z 25 maja 1984 r., sygn. akt II SA 2048/83

⁴ wyrok NSA z 3 lipca 1992 r., sygn. akt SA/Wr 455/92

Odwołanie to podanie, które musi czynić zadość warunkom określonym w art. 168 o.p. Stosownie do treści tego przepisu odwołanie (podanie) powinno zawierać treść żądania, wskazanie osoby, od której pochodzi odwołanie oraz jej adresu, tj. miejsca zamieszkania lub pobytu, siedziby albo miejsca prowadzenia działalności. Ponadto odwołanie powinno zawierać miejscowość i datę wniesienia odwołania oraz oznaczenie właściwego organu.

Komentowany przepis określa szczególne wymogi odnośnie treści odwołania, które to powinno zawierać:

- a) zarzuty przeciw decyzji,
- b) określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz
- c) wskazywać dowody uzasadniające to żądanie.

Strona w odwołaniu może w szczególności podnosić następujące zarzuty:

- obraży prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie;
- obraży przepisów postępowania mających wpływ na wydanie decyzji;
- pominięcia bądź sprzeczności ustaleń organu pierwszej instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego;
- niewyjaśnienia wszystkich okoliczności faktycznych mających istotne znaczenia dla sprawy.

Nadto strona może wskazać na nowe fakty i dowody, których nie mogła powołać przed organem pierwszej instancji. Odnosząc się do lit. c) podkreślić należy, że nie zawsze istnieje możliwość powołania dowodów, zwłaszcza gdy spór z organami podatkowymi toczy się w przedmiocie wykładni przepisów prawa. W takich przypadkach nie należy tego elementu odwołania traktować w sposób obligatoryjny.

Formułując żądanie należy mieć na uwadze art. 233 o.p. Istotę i zakres żądania należy formułować w sposób zbliżony do zapisów tego przepisu. Zgodnie z nim organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy decyzję organu pierwszej instancji bądź umarza postępowanie odwoławcze albo uchyla decyzję organu pierwszej instancji:

- a) w całości lub w części – i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy lub uchylając tę decyzję umarza postępowanie w sprawie;
- b) w całości i sprawę przekazuje do rozpatrzenia właściwemu organowi pierwszej instancji, jeżeli decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości;
- c) Organ odwoławczy może uchylić w całości decyzję organu pierwszej instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez ten organ, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy wymaga uprzedniego przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości lub w znacznej części. Przekazując sprawę, organ odwoławczy wskazuje okoliczności faktyczne, które należy zbadać przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Głównym celem przy wniesieniu środka zaskarżenia, jakim jest odwołanie, jest doprowadzenie do uchylenia decyzji podatkowej oraz rozpatrzenia co do istoty danej sprawy. Dlatego też podmiot sporządzający odwołanie powinien w sposób logiczny i zwięzły sformułować zarzuty przeciw zaskarżonemu rozstrzygnięciu. Zarzuty mogą dotyczyć zarówno

przepisów prawa materialnego, jak również przepisów prawa procesowego.⁵ Od reguły odformalizowania treści podania, jakim jest odwołanie od decyzji, art. 222 o.p. wprowadził wyjątek, stanowiąc, że zawierać ono musi: zarzuty przeciw decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania, wskazać dowody uzasadniające to żądanie.⁶

Art. 223 [Tryb odwołania] ustawy Ordynacja podatkowa

§ 1. Odwołanie wnosi się do właściwego organu odwoławczego za pośrednictwem organu podatkowego, który wydał decyzję.

§ 2. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia:

- 1) decyzji stronie;*
- 2) zawiadomienia, o którym mowa w art. 103 § 1.*

Na wniesienie odwołania od decyzji podatnik ma 14 dni, licząc od następnego dnia po jego otrzymaniu. W sytuacji, gdy ostatni dzień terminu wniesienia odwołania przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, wówczas termin ten zostaje wydłużony do pierwszego dnia roboczego, następującego po dniu, bądź dniach wolnych od pracy. Odwołania wniesione po upływie wyżej wskazanego terminu, nie zostaną rozpatrzone. Zgodnie z art. 288 o.p. organ podatkowy stwierdza w formie ostatecznego postanowienia niedopuszczalność odwołania. Jeżeli strona uchybiła terminowi nie z własnej winy może na podstawie art. 162 o.p. wnioskować o przywrócenie terminu. Stwierdzenie uchybienia terminowi nie stoi na przeszkodzie rozpoznania wniosku strony o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania.⁷

Komentowany przepis wprowadza również zasadę, iż odwołanie wnoszone jest do organu II instancji za pośrednictwem organu podatkowego I instancji. Organ pierwszej instancji jest pośrednikiem w przekazaniu odwołania. Jest to związane z uprawnieniem do samokontroli. Zgodnie z art. 226 § 1 o.p., jeżeli organ podatkowy, który wydał decyzję, uzna że odwołanie wniesione przez stronę zasługuje na uwzględnienie w całości, wyda nową decyzję, którą uchyli lub zmieni zaskarżoną decyzję. Istotnym jest tutaj również fakt, iż w posiadaniu organu pierwszej instancji znajdują się akta sprawy podatkowej. Przepis art. 227 § 1 o.p. stanowi, że organ podatkowy, do którego wpłynęło odwołanie, przekazuje je wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania odwołania, chyba że w tym terminie wyda decyzję na podstawie art. 226.

⁵ wyrok NSA z 3 lipca 1992 f., sygn. akt SA/Wf 455/92

⁶ wyrok WSA w Poznaniu z 26 listopada 2009 f., sygn. akt III SA/Po 312/2009

⁷ wyrok NSA z 10 października 2001 f., sygn. akt I SA/Gd 719/99

KAZUS nr 2

**Odwołanie od decyzji odmawiającej stwierdzenia nadpłaty
w podatku dochodowym od osób fizycznych****Treść kazusu stanowiąca podstawę do opracowania STANU FAKTYCZNEGO**

W dniu 11 stycznia 2014 r. podatnik Mieczysław D. wystąpił z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty w podatku dochodowym od osób fizycznych w kwocie 100 000 zł. za rok podatkowy 2010. Do wniosku tego, powołując się na art. 75 § 3 Ordynacji podatkowej, złożył skorygowaną deklarację podatkową za rok 2010.

Data wniosku podatnika: *11.01.2014 r.*;
Przedmiot wniosku: *stwierdzenie nadpłaty w podatku dochodowym od osób fizycznych w kwocie 100 000 zł. za rok podatkowy 2010;*
Załącznik do wniosku: *skorygowana deklaracja podatkowa za rok 2010;*
Istotny przepis: *art. 75 § 3 o.p.*;

Treść kazusu stanowiąca podstawę do opracowania STANOWISKA ORGANU**Treść decyzji**

Decyzją z dnia 3 marca 2014 r., nr 14/2/2014, Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa – Śródmieście odmówił stwierdzenia nadpłaty.

Data decyzji: *03.03.2014 r.*;
Numer decyzji: *14/2/2014;*
Organ: *Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa – Śródmieście;*
Przedmiot decyzji: *odmowa stwierdzenia nadpłaty;*

Uzasadnienie decyzji

W ocenie organu podatkowego z rozpatrzonego wniosku dochodzona przez podatnika nadpłata nie wynika. Nadpłata ta wynika być może z treści skorygowanej deklaracji podatkowej za rok podatkowy 2010, jednakże podatnik nie złożył wniosku w przedmiocie określenia wysokości zobowiązania podatkowego za ten okres podatkowy, natomiast wszczęcie z urzędu wymienionego postępowania z art. 21 § 3 Ordynacji podatkowej było niedopuszczalne, ponieważ toczyło się już postępowanie, w którym rok 2010 oceniany był z punktu widzenia żądania stwierdzenia nadpłaty.

Istotny przepis: *art. 21 § 3 o.p.*;
Stanowisko organu: *dochodzona nadpłata powinna wynikać z wniosku;*

Polecenie

Proszę sporządzić odwołanie od przedstawionej decyzji.

Podstawa prawna: *art. 127, art. 220, art. 222, art. 223 § 1 i § 2 pkt 1 o.p.*;
Wnioski: *uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.*

OPRACOWANIE AUTORSKIE

Warszawa, dnia 5 kwietnia 2014 roku

**Dyrektor Izby Skarbowej
w Warszawie**

ul. Alojzego Felińskiego 2B,
01-513 Warszawa

za pośrednictwem:

**Naczelnika Urzędu Skarbowego
Warszawa-Śródmieście**

ul. Lindleya 14
02-013 Warszawa

Strona skarżąca:

Mieczysław Dudek
ul. Leśna 12/3, Warszawa
NIP *fikcyjny*

Reprezentowana przez doradcę podatkowego

Jana Kowalskiego
Nr wpisu na listę doradców podatkowych: *fikcyjny*
Adres do doręczeń:
Kancelaria Doradcy Podatkowego Jan Kowalski
ul. Fiołków 15a, Warszawa

Sygn. sprawy: 14/2/2014

ODWOŁANIE OD DECYZJI

Na podstawie art. 127, art. 220, art. 222, art. 223 § 1 i § 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2012 r., Nr 749), działając w imieniu i na rzecz strony skarżącej, w oparciu o załączone pełnomocnictwo, zaskarżam w całości decyzję z dnia 3 marca 2014 roku nr 14/2/2014 wydaną przez Naczelnika Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście w Warszawie w sprawie odmowy stwierdzenia nadpłaty w podatku dochodowym od osób fizycznych w kwocie 100 000 zł za rok podatkowy 2010, doręczoną stronie skarżącej w dniu 28 marca 2014 roku.

Zaskarżonej decyzji zarzucam:

- naruszenie prawa materialnego tj. art. 21 § 2, art. 73 § 1 pkt 1, art. 75 § 3 i § 4 o.p. poprzez ich niezastosowanie i niedokonanie zwrotu nadpłaty w podatku dochodowym od osób fizycznych w kwocie 100 000 zł za rok 2010, pomimo istnienia ku temu przesłanek wynikających ze skorygowanej deklaracji;
- naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy tj. art. 21 § 3 w zw. art. 165 § 2 o.p. poprzez jego niezastosowanie i nieszczęście z urzędu postępowania w przedmiocie określenia wysokości zobowiązania podatkowego.

Mając na uwadze powyższe zarzuty wnoszę o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 marca 2014 roku nr 14/2/2104 Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście odmówił skarżącemu stwierdzenia nadpłaty w podatku dochodowym od osób fizycznych w kwocie 100 000 zł za rok podatkowy 2010. W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, iż z rozpatrzonego wniosku dochodzona przez podatnika nadpłata nie wynika. Nadpłata ta wynika być może z treści skorygowanej deklaracji podatkowej za rok podatkowy 2010, jednakże podatnik nie złożył wniosku w przedmiocie określenia wysokości zobowiązania podatkowego za ten okres podatkowy. Wszczęcie z urzędu wymienionego postępowania z art. 21 § 3 o.p. było niedopuszczalne, ponieważ toczyło się już postępowanie w którym rok 2010 oceniany był z punktu widzenia stwierdzenia nadpłaty.

Zdaniem skarżącego w/w decyzja Naczelnika Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście z dnia 3 marca 2014 roku narusza przepisy postępowania i nie może ostać się w obrocie prawnym.

Skarżący wystąpił w dniu 11 stycznia 2014 roku z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty w podatku dochodowym od osób fizycznych za rok 2010. Wraz z wnioskiem złożył korektę deklaracji podatkowej za 2010 rok. Podkreślić trzeba, iż z art. 75 § 3 o.p. wynika, iż wniosek o stwierdzenie nadpłaty powinien być złożony równocześnie ze skorygowanym zeznaniem podatkowym. Ponadto, z art. 75 § 4 o.p. wynika, że w sprawie wywołanej wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty, organ podatkowy ocenia prawidłowość skorygowanej deklaracji. Zatem wniosek o stwierdzenie nadpłaty i korekta deklaracji są ze sobą funkcjonalnie powiązane. Stanowisko organu I instancji, że nadpłata nie wynika z treści samego wniosku, a być może wynika z załączonej korekty deklaracji, jest zatem pozbawione podstaw prawnych.

Stosownie do art. 75 § 4 o.p. jeżeli prawidłowość skorygowanego zeznania (deklaracji) nie budzi wątpliwości, organ podatkowy zwraca nadpłatę bez wydania decyzji stwierdzającej nadpłatę. Jeżeli zaś zachodzi potrzeba weryfikacji skorygowanej deklaracji z uwagi na wątpliwości organu co do jej prawidłowości, wówczas organ zobowiązany jest wszcząć z urzędu postępowanie w przedmiocie wysokości zobowiązania podatkowego. Podkreślić przy tym należy, iż organ podatkowy może orzec w przedmiocie wysokości zobowiązania podatkowego i nadpłaty podatku w jednej decyzji podatkowej, wydanej w ramach jednego postępowania podatkowego (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymsto-

ku z dnia 16 listopada 2011 roku, sygn. akt: I SA/Bk 188/11). Skoro zatem organ podatkowy nie wszczął z urzędu, na podstawie art. 165 § 2 o.p., postępowania w przedmiocie określenia wysokości zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych za rok 2010 i nie określił stosowną decyzją wysokości tegoż zobowiązania, to za przedwczesne uznać należy wydanie decyzji odmawiającej stwierdzenia nadpłaty.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż wniosek o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji jest uzasadniony.

Za stronę skarżącą

Doradca podatkowy
Jan Kowalski
Nr wpisu *fikcyjny*

Podpis

Załączniki:

1) oryginał pełnomocnictwa wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej w kwocie 17,00 zł.,

OPRACOWANIE REDAKCYJNE WERSJA PEŁNA

Miejscowość, data (*fikcyjna, ale z uwzględnieniem treści kazusu*)

Dyrektor Izby Skarbowej

w

... adres

za pośrednictwem

Naczelnika Urzędu Skarbowego

w ...

... adres

Strona skarżąca:

... imię, nazwisko

... adres zamieszkania

... NIP fikcyjny

Reprezentowana przez doradcę podatkowego:

... imię, nazwisko doradcy podatkowego

... nr wpisu na listę doradców podatkowych

... adres kancelarii

Sygn. sprawy: ...**ODWOŁANIE OD DECYZJI**

I. Na podstawie art. 127, art. 220, art. 222, art. 223 § 1 i § 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2012 r., Nr 749), działając w imieniu i na rzecz strony skarżącej, w oparciu o załączone pełnomocnictwo, zaskarżam w całości decyzję z dnia 3 marca 2014 roku nr 14/2/2014 wydaną przez Naczelnika Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście w Warszawie w sprawie odmowy stwierdzenia nadpłaty w podatku dochodowym od osób fizycznych w kwocie 100 000 zł za rok podatkowy 2010, doręczoną stronie skarżącej w dniu 28 marca 2014 roku.

II. Wskazanej decyzji zarzucam naruszenie:

- naruszenie prawa materialnego tj. art. 21 § 2, art. 73 § 1 pkt 1, art. 75 § 3 i § 4 o.p. poprzez ich niezastosowanie i niedokonanie zwrotu nadpłaty w podatku dochodowym od osób fizycznych w kwocie 100 000 zł za rok 2010, pomimo istnienia ku temu przesłanek wynikających ze skorygowanej deklaracji;
- naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy tj. art. 21 § 3 w zw. art. 165 § 2 o.p. poprzez jego niezastosowanie i niewszczęcie z urzędu postępowania w przedmiocie określenia wysokości zobowiązania podatkowego.

III. Mając na uwadze powyższe, wnoszę o **uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.**

UZASADNIENIE

I. STAN FAKTYCZNY oraz STANOWISKO PRAWNE ORGANU

- 11.01.2014 r. podatnik Mieczysław D. wystąpił z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty w podatku dochodowym od osób fizycznych w kwocie 100 000 zł za rok podatkowy 2010.
- Do wniosku, powołując się na art. 75 § 3 o.p., podatnik złożył skorygowaną deklarację podatkową za rok 2010.
- Decyzją z dnia 03.03.2014 r., nr 14/2/2014, Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście odmówił stwierdzenia nadpłaty.
- W ocenie organu podatkowego z rozpatrzonego wniosku dochodzona przez podatnika nadpłata nie wynika.

II. STANOWISKO PRAWNE STRONY SKARŻĄCEJ

Z art. 75 § 3 o.p. wynika, iż wniosek o stwierdzenie nadpłaty powinien być złożony równocześnie ze skorygowanym zeznaniem podatkowym. Ponadto z art. 75 § 4 o.p. wynika, że w sprawie wywołanej wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty organ podatkowy ocenia prawidłowość skorygowanej deklaracji. Zatem wniosek o stwierdzenie nadpłaty i korekta deklaracji są ze sobą funkcjonalnie powiązane.

Stosownie do art. 75 § 4 o.p., jeżeli prawidłowość skorygowanego zeznania (deklaracji) nie budzi wątpliwości, organ podatkowy zwraca nadpłatę bez wydania decyzji stwierdzającej nadpłatę. Jeżeli zaś zachodzi potrzeba weryfikacji skorygowanej deklaracji z uwagi na wątpliwości organu co do jej prawidłowości, wówczas organ zobowiązany jest wszcząć z urzędu postępowanie w przedmiocie wysokości zobowiązania podatkowego. Podkreślić przy tym należy, iż organ podatkowy może orzec w przedmiocie wysokości zobowiązania podatkowego i nadpłaty podatku w jednej decyzji podatkowej, wydanej w ramach jednego postępowania podatkowego. Skoro zatem organ podatkowy nie wszczął z urzędu, na podstawie art. 165 § 2 o.p., postępowania w przedmiocie określenia wysokości zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych za rok 2010 i nie określił stosowną decyzją wysokości tegoż zobowiązania, to za przedwczesne uznać należy wydanie decyzji odmawiającej stwierdzenia nadpłaty.

Za stronę skarżącą

Doradca podatkowy

Jan Kowalski

Nr wpisu *fikcyjny*

Podpis

Załączniki:

- 1) oryginał pełnomocnictwa wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej w kwocie 17,00 zł.,

OPRACOWANIE REDAKCYJNE WERSJA SKRÓCONA

Miejscowość, data (*fikcyjna, ale z uwzględnieniem treści kazusu*)

Dyrektor Izby Skarbowej

w ...

... adres

za pośrednictwem

Naczelnika Urzędu Skarbowego

w ...

... adres

Strona skarżąca:

... imię, nazwisko, adres, NIP.

Reprezentowana przez doradcę podatkowego:

... imię, nazwisko, nr wpisu, adres do doręczeń.

Sygn. sprawy:

ODWOŁANIE OD DECYZJI

I. We wstępie należy podać następujące informacje:

- podstawa prawna wniesienia odwołania: **art. 127, art. 220, art. 222, art. 223 § 1 i § 2 pkt 1 o.p.**,
- wskazać, że działamy w imieniu i na rzecz strony skarżącej w oparciu o załączone pełnomocnictwo;
- wskazać, że **wnosimy odwołanie od decyzji, podając kto i kiedy ją wydał, czego dotyczyła i kiedy została doręczona.**

II. Wskazujemy zarzuty przeciw decyzji:

- naruszenie **art. 21 § 2, art. 73 § 1 pkt 1, art. 75 § 3 i § 4 o.p.**;
- naruszenie **art. 21 § 3 w zw. art. 165 § 2 o.p.**

III. Wskazujemy zakres żądania będącego przedmiotem odwołania:

- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

I. STAN FAKTYCZNY oraz STANOWISKO PRAWNE ORGANU

(należy sformułować na podstawie treści kazusu)

II. STANOWISKO PRAWNE STRONY SKARŻĄCEJ

Z art. 75 § 3 o.p. wynika, iż wniosek o stwierdzenie nadpłaty powinien być złożony równocześnie ze skorygowanym zeznaniem podatkowym. Z art. 75 § 4 o.p. wynika, że w sprawie wywołanej wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty organ podatkowy ocenia prawidłowość skorygowanej deklaracji. Stosownie do art. 75 § 4 o.p., jeżeli prawidłowość skorygowanego zeznania (deklaracji) nie budzi wątpliwości, organ podatkowy zwraca nadpłatę bez wydania decyzji stwierdzającej nadpłatę. Jeżeli zaś zachodzi potrzeba weryfikacji skorygowanej deklaracji z uwagi na wątpliwości organu co do jej prawidłowości, wówczas organ zobowiązany jest wszcząć z urzędu postępowanie w przedmiocie wysokości zobowiązania podatkowego. Skoro zatem organ podatkowy nie wszczął z urzędu, na podstawie art. 165 § 2 o.p., postępowania w przedmiocie określenia wysokości zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych za rok 2010 i nie określił stosowną decyzją wysokości tegoż zobowiązania, to za przedwczesne uznać należy wydanie decyzji odmawiającej stwierdzenia nadpłaty.

Za stronę skarżącą

Doradca podatkowy

Jan Kowalski

Nr wpisu *fikcyjny*

Podpis

Załączniki:

1) oryginał pełnomocnictwa wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej w kwocie 17,00 zł.,

KOMENTARZ DO PRZEPISÓW PRZYWOŁANYCH W KAZUSIE

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2012 r., Nr 749 z późn. zm.)

Art. 21

[...]

§ 2. Jeżeli przepisy prawa podatkowego nakładają na podatnika obowiązek złożenia deklaracji, a zobowiązanie podatkowe powstaje w sposób określony w § 1 pkt 1, podatek wykazany w deklaracji jest podatkiem do zapłaty, z zastrzeżeniem § 3.

§ 3. Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi, że podatnik, mimo ciążącego na nim obowiązku, nie zapłacił w całości lub w części podatku, nie złożył deklaracji albo że wysokość zobowiązania podatkowego jest inna niż wykazana w deklaracji, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość zobowiązania podatkowego. [...]

Art. 73

§ 1. Nadpłata powstaje, z zastrzeżeniem § 2, z dniem:

1) zapłaty przez podatnika podatku nienależnego lub w wysokości większej od należnej; [...]

Art. 75

[...]

§ 3. W przypadkach, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b oraz w pkt 2 lit. a i b, podatnik, płatnik lub inkasent równocześnie z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty są obowiązani złożyć skorygowane zeznanie (deklarację). [...]

§ 4. Jeżeli prawidłowość skorygowanego zeznania (deklaracji) nie budzi wątpliwości, organ podatkowy zwraca nadpłatę bez wydania decyzji stwierdzającej nadpłatę.

Art. 165.

[...]

§ 2. Wszczęcie postępowania z urzędu następuje w formie postanowienia. [...]

PODSUMOWANIE

Analiza przepisów zawartych w treści kazusu oraz wnioski płynące z orzecznictwa pozwalają na oparcie rozwiązania kazusu o następującą argumentację:

1. Wniosek o stwierdzenie nadpłaty został prawidłowo złożony, tj. równocześnie ze skorygowanym zeznaniem podatkowym.
2. W sprawie wywołanej wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty organ podatkowy powinien ocenić prawidłowość skorygowanej deklaracji.
3. Jeżeli prawidłowość skorygowanego zeznania (deklaracji) nie budzi wątpliwości, organ podatkowy powinien zwrócić nadpłatę bez wydania decyzji stwierdzającej nadpłatę.
4. Jeżeli zachodzi potrzeba weryfikacji skorygowanej deklaracji z uwagi na wątpliwości organu co do jej prawidłowości, organ zobowiązany jest wszcząć z urzędu postępowanie w przedmiocie wysokości zobowiązania podatkowego.